

imod er Forholdet det, som jeg ogsaa tidligere har fremhævet under lignende Forhandlinger som denne, og som ogsaa den Overraskelse, det lave Pristal bragte mange, viser, at Priserne paa mange Omraader er gaaet længere ned, end naturligt var, fordi Konkurrencen i en saadan Depressionsperiode, hvor al Købelyst svinder bort, hvor Køberne stadig venter med deres Indkøb i Haab om, at de skal faa endnu lavere Priser, vil tvinge Priserne længere ned, end det i og for sig er naturligt, for overhovedet at skabe Købelyst, og fordi der er mange næringsdrivende, som ikke kan afvente, at der igen bliver en almindelig Købelyst, men paa kunstig Maade, ved at bringe Priserne lavere ned end naturligt, maa se at fremkalde en saadan Købelyst.

Som Følge heraf vil Priserne paa mange Omraader sikkert være kommet paa et Niveau, som er ganske naturligt ogsaa med en Krone i Pari. Selv en guldfæstnet Krone vil sikkert ikke for Danmarks Vedkommende betyde en Krone, der ret tidt staar i 100; selv efter at vi er gaaet over til Guldindløselse; vil den danske Krone sikkert paa de fleste Tider staa noget under 100. Derfor tror jeg, at selv om man nu fører Kronen helt op i Pari, vil det ikke betyde et yderligere Pristal for de Varegrupper, som man her søger særlig at lovgive for; det Pristal vil sikkert for de allerfleste af disse Varers Vedkommende allerede være kommet.

Naar vi ikke kan gaa med til den Lovgivning, man her søger gennemført, er det ikke mindst, fordi vi fra vor Side mener, at i en Situation som den, vi er inde i, i en Krise, der bringer Næringslivet saa overordentlig store Vanskeligheder, havde Næringslivet Krav paa Forstaaelse og Støtte fra Lovgivningsmagtens Side i Stedet for en Indgriben som den, man her vil, en Indgriben, der i Virkeligheden vil være Begyndelsen til Genindførelse af hele Krigtidens Restriktionspolitik. Pristallet viser, at der er gjort de næringsdrivende Uret, men det viser ogsaa noget andet. Det viser, at Nedgangen var blevet betydelig større, hvis ikke Forbrugernes Udgifter til det offentlige, Stat og Kommune, medindgik i Pristalsberegningen. Det er dette, at disse Udgifter ikke er gaaet ned, der har muliggjort et Pristal, der, selv om det er lavere, end man almindeligt havde ventet, dog er højere end Priseniveauet for de Varer, man her vil lovgive for, er.

Det sidste Pristal viser en Nedgang i Fødevarepriserne paa 15½ pCt. og i Beklædningspriserne paa 16 pCt., en noget

mindre Nedgang i Priserne paa Brændsel og Belysning. Men hvorfor viser det en mindre Nedgang paa disse Omraader? Fordi her gaar Priserne paa Gas og Elektricitet med ind i Beregningen. Gaspriserne er faldet en Ubetydelighed, Elektricitetspriserne er ikke faldet, derfor maa, hvad det ærede Medlem Hr. Kragh ogsaa var inde paa, netop Bedømmelsen af Pristallet i høj Grad fremkalde Kravet om, at Staten for sit Vedkommende søger at gennemføre en Prisnedgang. De næringsdrivende kan med god Ret sige: Det er gennem Pristallet bevist, at vi ikke har holdt Pristallet ude; hvis Staten var fulgt efter og paa sit Omraade havde tilvejebragt en lige saa stor Prisnedgang som den, der har været paa de Omraader, hvor vi besørger Produktionen og Omsætningen, saa havde vi haft et betydeligt lavere Pristal, saa havde vi haft et Pristal, der fuldt ud begrundede en Kronekurs i Pari.

Derfor synes jeg, at hele den Forhandling, der finder Sted her, maa fremkalde helt andre Krav end Kravet om en Lovgivning som denne. Den maa fremkalde Kravet om, at Lovgivningsmagten sætter ind paa de Omraader, hvor den direkte kan gennemføre den naturlige Prisnedgang. Kravet om en Nedgang i direkte Skatter og om en Nedgang i Takster vil blive stærkere og stærkere. For hver Forhandling som den, der finder Sted her i Dag, vil dette Krav blive styrket, fordi hele Bedømmelsen af det Forhold, man her søger at lovgive for, netop viser, at det er paa det Omraade, Bristen er. Dertil kommer, at Staten i den nuværende Situation, hvor det gælder om at bringe Udgifterne ned for at kunne reducere Skatterne, slet ikke har Raad til at indføre et nyt Administrationsapparat som det, der her foreslaas indført, naar det ikke kan paavises, at det vil medføre noget som helst Gode for de Mennesker, hvem man stiller i Udsigt, at der kan opnaas Goder ved denne Lov.

Jeg kan derfor, idet jeg ikke kan erkende, at den Lovgivning, man her vil gennemføre, løser det Problem, der er rejst, og mener, at denne Lovgivning kun vil paaføre Erhvervslivet betydelige Udgifter og Ulemper og ikke skaber Forbrugerne nogen Fordel, kun anbefale mine Meningsfæller at stemme imod det foreliggende Lovforslag.

Erhvervsministeren (Starming): Jeg har tidligere udtalt min Villighed til at medvirke ved de Forhandlinger, der ønskedes ført over paa det mere midlertidige Grundlag, som det foreliggende Lovforslag